

Guus en Annemiek Peters
Edisonstraat 35
4532 LL Terneuzen
Telefoon 0115-617125
E-mail: guuspeters@zeelandnet.nl

"Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen." (2 Korintiërs 5:20)

Terneuzen, oktober 2005

Beste vrienden,

Op een schip uit Turkije vroeg Alper, de 2^e officier aan boord, aan mij (Guus), of ik een paar uur tijd voor hem had. Hij had de Bijbel gelezen en hij wilde deze samen met mij gaan vergelijken met de Koran. Ik stelde hem voor om de Bijbel en de Koran gesloten te houden en eens van hart tot hart met elkaar te gaan praten.

Ik vroeg hem, of Abraham een Koran had en hij antwoordde: "nee".

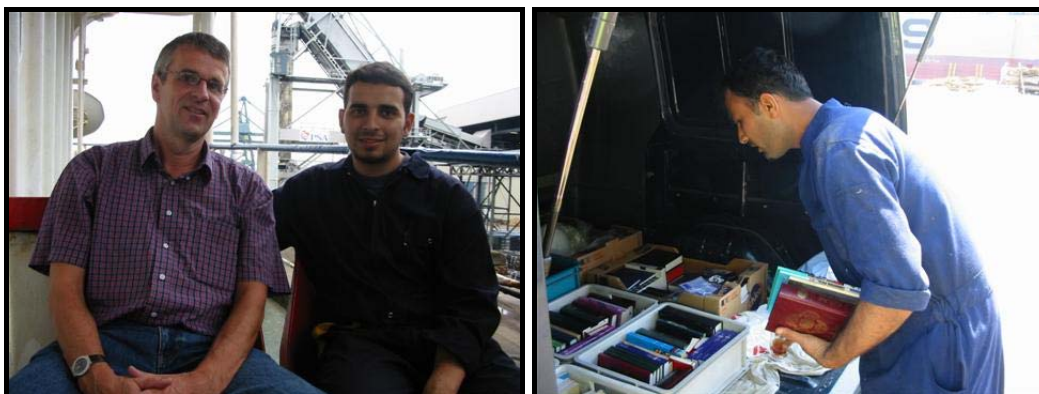
Ik vroeg hem, of Abraham een Bijbel had en hij antwoordde: "nee".

Ik vroeg hem, of God met Abraham praatte en hij antwoordde: "ja".

Ik vroeg hem, of Abraham met God praatte en hij antwoordde: "ja".

Ik vertelde hem, dat God op dezelfde manier met hem wilde praten en ik legde hem met voorbeelden uit mijn eigen leven uit, hoe God dit met mij doet.

Vervolgens vertelde ik hem, dat de Moslims nog steeds ieder jaar een schaap offeren, maar dat God juist aan Abraham duidelijk wilde maken, dat Hij niet op onze offers zit te wachten en dat Hij Zelf voor het offer zorgt. Jezus Christus is God's offerlam. Ik vertelde hem verder, dat hij geestelijk gezien Abraham is, die over zijn schouder kijkt en de ram in de struiken verstrikt ziet. Op dezelfde manier zit Jezus Christus namelijk nog altijd verstrikt in de struiken van jouw hersenen en je moet hem losmaken. Hij is al lang geleden voor je geofferd en je zonden zijn allang vergeven. Alper zei onmiddellijk: "Dit wil ik!" En zo heb ik deze Turkse Moslim naar onze Heer mogen leiden. En weet je, het duurde in totaal nog geen 20 minuten.

Andere schepen met Moslimbemanning

Op een schip uit Iran kwam Saidi naar mij toe en vroeg mij, of ik een Bijbel had. Toen ik hem een Farsi exemplaar wilde geven, zei hij mij, dat hij uit het Arabisch sprekend gedeelte van Iran kwam en hij had de Bijbel graag in het Arabisch. Omdat ik deze niet bij mij had, liepen wij naar mijn auto. En daar had ik alle gelegenheid om met hem te praten zonder gestoord te worden.

Saidi had veel over Jezus gehoord en wilde nu meer van hem weten. Ik kon hem het Evangelie uitleggen. En naast een Bijbel, nam hij ook een Jezusfilm en een Kinderbijbel mee.

Internationale contacten

Onze collega Fred Merry uit Thamesport verzocht mij om Cesar, de Filippijnse kok aan boord van het containerschip Fowairet in Antwerpen te bezoeken. Zoals jullie waarschijnlijk weten, liep de Fowairet op een zandbank in de Westerschelde. Omdat er een grote knik in het schip zat en

omdat er ook nog eens giftige stoffen in een aantal containers bleken te zitten, werd het schip uiteindelijk naar Vlissingen gesleept. Daar bezocht ik Cesar. Hij had alleen wat vrije tijd op vrijdagavond. En laat dit nou net de avond zijn, dat wij met een kring van onze gemeente samenkomen. Ik heb Cesar meegenomen naar deze kring en het was een grote zegen voor hem, maar ook voor ons. Het was voor het eerst in vier maanden, dat Cesar weer gemeenschap had met andere Christenen. Je zag hem echt opbloeien. Inmiddels ligt het schip in droogdok in

Rotterdam. Daar neemt onze collega Ruud Kuijter de zorg voor Cesar en de andere bemanningsleden over.

Het thuisfront

Na de vakantie is er heel wat veranderd in ons gezin. Esther is geslaagd voor de PABO, is verhuisd naar Philippine en is druk bezig met het zoeken naar een baan in het onderwijs. Eva is na een tweede zit (zo heet dat in België als je herexamen moet doen) geslaagd voor haar studie HBO-Verpleegkunde in Antwerpen. Ze is verhuisd naar een appartement in Antwerpen en heeft daar ook een baan.

Janneke loopt momenteel stage aan een Boddaert-centrum, dit in verband met haar studie SPH in Breda, Michael heeft het enorm naar zijn zin op het CIOS in Goes en Joshua mag hard gaan leren op de HAVO.

Kortom, na een drukke tijd met verhuizingen kan ik (Annemiek) weer volop aan de slag. Ik ben weer bezig met alle administratie, vriendenkring-bezoeken en van alles wat hiermee te maken heeft.

We danken jullie voor jullie betrokkenheid en zorg voor ons. Samen maken we dit werk mogelijk. Gods rijke Zegen toegewenst.

Guus en Annemiek.